

Wijziging van de op grond van artikel 40, derde lid, w.a.o. en artikel 32, vierde lid, Ziektewet getroffen regelingen

SZW

30 maart 1995/nr. SV/WV/95/1298

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Gelet op de artikelen 40, derde lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en 32, vierde lid, van de Ziektewet;

Besluit:

Artikel I

De regeling van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 8 april 1982, nr. 52738,¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, de onderdelen a, b en c, vervallen de Staatsbladaanduidingen.

B

In artikel 2 vervalt 'of 45'.

C

Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Voor degene, die zijn werkzaamheden in het kader van de WSW wegens arbeidsongeschiktheid heeft moeten verminderen of beëindigen en op wie gedurende deze werkzaamheden het bepaalde bij of krachtens artikel 44 van de WAO van toepassing was, vindt, wanneer de arbeidsongeschiktheid op de dag na beëindiging van het ziekengeld op grond van artikel 29, tiende lid, van de Ziekte-wet is toegenomen dan wel 80% of meer bedraagt, op die dag hernieuwde vaststelling van een dagloon plaats overeenkomstig het tweede lid, mits deze vaststelling leidt tot een hoger dagloon dan het dagloon dat voor de berekening van de laatstelijk ontvangen loondervingsuitkering of vervolgitkering in aanmerking werd genomen. Deze hernieuwde vaststelling vindt niet plaats, indien de betrokkene binnen 26 weken na de aanvang van de WSW-werkzaamheden deze

wegens arbeidsongeschiktheid heeft moeten verminderen of beëindigen, terwijl de gezondheidstoestand ten tijde van die aanvang het intreden van deze arbeidsongeschiktheid binnen 26 weken ken-nelijk moest doen verwachten.

2. In het derde lid wordt 'artikel 9 van het besluit van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 20 januari 1983, nr. 56903 (Stcrt. 1983, 21)' vervangen door: artikel 6 van de Regeling samenloop arbeidsongeschiktheidsuitkering met inkomsten uit arbeid.

Artikel II

Gedurende de periode 1 maart 1992 tot 1 augustus 1993 wordt artikel 3, eerste lid, van de regeling van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 8 april 1982, nr. 52738, gelezen als volgt:

1. Voor degene, die zijn werkzaamheden in het kader van de WSW wegens arbeidsongeschiktheid heeft moeten verminderen of beëindigen en op wie gedurende deze werkzaamheden het bepaalde bij of krachtens artikel 45 van de WAO van toepassing was, vindt, wanneer de arbeidsongeschiktheid op de dag na beëindiging van het ziekengeld op grond van artikel 29, tweede en vijfde lid, van de Ziektewet is toegenomen dan wel 80% of meer bedraagt, op die dag hernieuwde vaststelling van een dagloon plaats overeenkomstig het tweede lid, mits deze vaststelling leidt tot een hoger dagloon dan hetwelk laatstelijk aan de arbeidsongeschiktheidsuitkering ten grondslag lag. Deze hernieuwde vaststelling vindt niet plaats, indien de betrokkene binnen 26 weken na de aanvang van de WSW-werkzaamheden deze wegens arbeidsongeschiktheid heeft moeten verminderen of beëindigen, terwijl de gezondheidstoestand ten tijde van

die aanvang het intreden van deze arbeidsongeschiktheid binnen 26 weken kennelijk moest doen verwachten.

Artikel III

Gedurende de periode 1 augustus 1993 tot 1 januari 1994 wordt artikel 3, eerste lid, van de regeling van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 8 april 1982, nr. 52738, gelezen als volgt:

1. Voor degene, die zijn werkzaamheden in het kader van de WSW wegens arbeidsongeschiktheid heeft moeten verminderen of beëindigen en op wie gedurende deze werkzaamheden het bepaalde bij of krachtens artikel 44 van de WAO van toepassing was, vindt, wanneer de arbeidsongeschiktheid op de dag na beëindiging van het ziekengeld op grond van artikel 29, tweede en vijfde lid, van de Ziektewet is toegenomen dan wel 80% of meer bedraagt, op die dag hernieuwde vaststelling van een dagloon plaats overeenkomstig het tweede lid, mits deze vaststelling leidt tot een hoger dagloon dan het dagloon dat voor de berekening van de laatstelijk ontvangen loondervingsuitkering of vervolgitkering in aanmerking werd genomen. Deze hernieuwde vaststelling vindt niet plaats, indien de betrokkene binnen 26 weken na de aanvang van de WSW-werkzaamheden deze wegens arbeidsongeschiktheid heeft moeten verminderen of beëindigen, terwijl de gezondheidstoestand ten tijde van die aanvang het intreden van deze arbeidsongeschiktheid binnen 26 weken kennelijk moest doen verwachten.

Artikel IV

De regeling van de Staatssecretaris van Sociale Zaken van 30 september 1976, nr. 54655,² wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 5 wordt 'artikel 45 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering' vervangen door: artikel 44 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering. B

In artikel 6, derde lid, wordt 'het bepaalde in artikel 33 of 34 van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet onderscheidenlijk in artikel 44 of 45 van de Wet op de arbeidsongeschiktheids-verzekering' vervangen door: , artikel 33 van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet onderscheidenlijk artikel 44 van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering.

Artikel V

Deze regeling treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst en werkt terug, wat artikel I, onderdeel B en C, onder 2, betreft, tot en met 1 augustus 1993, wat artikel I, onderdeel C, onder 1, betreft, tot en met 1 januari 1994 en, wat artikel IV betreft, tot en met 20 februari 1994.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

's-Gravenhage, 30 maart 1995. De Staatssecretaris voornoemd, R.L.O. Linschoten.

¹ Stcrt. 1982, 80, laatstelijk gewijzigd bij ministeriële regeling van 25 maart 1985, nr. 53078 (Stcrt. 1985, 64).

² Stcrt. 1976, 191, laatstelijk gewijzigd bij ministeriële regeling van 16 februari 1994, nr. 94/01096 (Stcrt. 1994, 35).

Toelichting

Algemeen

De inwerkingtreding van de Wet terugdringing arbeidsongeschiktheidsvolume (TAV), van de Wet terugdringing beroep op de arbeidsongeschiktheidsregelingen (TBA) en van de Wet terugdringing

ziektereverzuim (TZ) heeft geleid tot een aantal wijzigingen in de Ziektewet (ZW), de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW) en de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO). Als gevolg daarvan wordt de tekst van ministeriële regelingen van 8 april 1982, nr. 52738, en van 30 september 1976, nr. 54655, gewijzigd.

Artikelsgewijs

Artikelen I, onderdeel B, en V
Bij artikel I, onderdeel L, van de wet TBA is artikel 45 van de WAO komen te vervallen. In dit artikel was de anticumulatie geregeld voor uitkeringen en inkomsten uit arbeid, die met het oog op de opleiding en het vroegere beroep van betrokkene dan wel zijn gezondheidstoestand niet in billijkheid kon worden opgedragen. De anticumulatie wordt vanaf de datum van inwerkingtreding van de wet TBA uitsluitend beheerst door artikel 44 van de WAO. In verband hiermee is de vermelding van artikel 45 van de WAO in artikel 2 van de ministeriële regeling van 8 april 1982, nr. 52738, met terugwerkende kracht tot en met 1 augustus 1993, zijnde datum van inwerkingtreding van de wet TBA, geschrapt.

Artikelen I, onderdeel C, onder 1, en V

Artikel 3, eerste lid, van genoemde ministeriële regeling van 8 april 1982 is op een drietal punten aangepast.

In de eerste plaats is de toepassing van artikel 40 van de WAO op grond van artikel II, onderdeel G, van de wet TAV niet meer beperkt tot situaties waarin sprake is van een ophoging van het percentage arbeidsongeschiktheid naar 80-100. Ook in situaties waarin een herziening van de arbeidsongeschiktheidsuitkering plaatsvindt wegens toename van de arbeidsongeschiktheid tot minder dan 80%, is toepassing van artikel 40 van de WAO sindsdien mogelijk. Het eerste lid is in verband met deze wijziging aangepast.

In de tweede plaats is in dit lid rekening gehouden met de introductie van een vervolguitering

in de WAO. Voorts is de vermelding van artikel 45 van de WAO gewijzigd in artikel 44. Deze wijzigingen vloeien voort uit artikel I, de onderdelen C en J, respectievelijk onderdeel L, van de wet TBA.

In de derde plaats is de vermelding van het tweede en vijfde lid van artikel 29 van de ZW vervangen door het tiende lid. Deze wijziging vloeit voort uit artikel I, onderdeel D, van de wet TZ.

In dit punt is de tekst van het eerste lid van artikel 3 van genoemde ministeriële regeling van 8 april 1982 neergelegd, zoals dit lid met inachtneming van de nodige aanpassingen in verband met de wetten TAV, TBA en TZ, met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 1994 is komen te luiden. De datum 1 januari 1994 houdt verband met het feit dat de wet TZ met ingang van die datum in werking is getreden.

Artikelen I, onderdeel C, onder 2, en V

De inhoud van artikel 9 van de ministeriële regeling van 20 januari 1983, nr. 56903 (Stcrt. 1983, 21) waarnaar in het derde lid van artikel 1 van genoemde ministeriële regeling van 8 april 1982 werd verwezen, is thans opgenomen in artikel 6 van de Regeling samenloop arbeidsongeschiktheidsuitkering met inkomsten uit arbeid. De ministeriële regeling van 20 januari 1983, nr. 56903, is inmiddels vervallen, omdat deze deels stoelde op bepalingen die bij de wet TBA ingaande 1 augustus 1993 zijn vervallen en deels op bepalingen voor de toepassing waarvan geen nadere regelgeving meer nodig was. Het derde lid van artikel 1 van genoemde ministeriële regeling van 8 april 1982 is met terugwerkende kracht tot en met 1 augustus 1993 hieraan aangepast.

Artikelen II en III

Zoals bij de toelichting op de artikel I, onderdeel C, onder 1, en V is gesteld, geldt de redactie van het eerste lid van artikel 3 van genoemde ministeriële regeling van 8 april 1982 vanaf 1 januari 1994. In artikel II is de redactie van het eerste lid van artikel 3 opgenomen, waarbij rekening is gehouden met

de wet TAV, doch niet met de wetten TBA en TZ. Deze redactie geldt voor de periode 1 maart 1992 (datum inwerkingtreding wet TAV) tot 1 augustus 1993 (datum inwerkingtreding wet TBA).

In artikel III is de redactie van het eerste lid van artikel 3 opgenomen, waarbij rekening is gehouden met de wetten TAV en TBA, doch niet met de wet TZ. Deze redactie geldt voor de periode 1 augustus 1993 tot 1 januari 1994.

Artikelen IV, onderdeel A, en artikel V

Bij de ministeriële regeling van 16 februari 1994, nr. SV/A/94/01096, is in de in artikel I, onderdeel C, opgenomen wijziging van artikel 5 van de ministeriële regeling van 30 september 1976, nr. 54655, inzake samenloop van ziekengeld met AAW/WAO-uitkering abusievelijk verwezen naar - het bij de wet TBA vervallen - artikel 45 van de WAO in plaats van naar artikel 44 van die wet. Deze foutieve verwijzing wordt in dit onderdeel hersteld met terugwerkende kracht tot en met 20 februari 1994, zijnde de datum waarop artikel I, onderdeel C, van genoemde ministeriële regeling van 16 februari 1994 in werking is getreden.

Artikelen IV, onderdeel B, en artikel V

Bij genoemde ministeriële regeling van 16 februari 1994 is ten onrechte een aanpassing van artikel 6, derde lid, van de ministeriële regeling van 30 september 1976 aan de wet TBA achter-wege gebleven. Bij die wet zijn artikel 34 van de AAW en, zoals al eerder vermeld, artikel 45 van de WAO komen te vervallen. In dit onderdeel wordt het derde lid van artikel 6 alsnog daaraan aangepast.

Ook hier geldt dat dit onderdeel terugwerkt tot en met 20 februari 1994, zijnde de datum waarop genoemde ministeriële regeling van 16 februari 1994 in werking is getreden.

*De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
R.L.O. Linschoten.*